

Interesse og i Menighedens Interesse i det Hele taget, at dette Forhold blev ordnet. Jeg har kun fremhævet, hvad jeg har erfaret, og det tror jeg er rigtigt. Angaaende Vivisektionsspørgsmaalet skal jeg ikke komme videre ind derpaa. Jeg tror ikke, at den Forhandling, som har været ført derom, har været ganske frugtesløs. Jeg vil atter kun betone, at her er ikke Tale om, at man ubetinget vil forbyde al Vivisektion; her er kun Tale om at regulere den ved Lov, forsaavidt det efter omhyggelig Undersøgelse bliver anset for nødvendigt, at der overhovedet skal være Vivisektion. Jeg tror overhovedet, det er nødvendigt, at man får en hel ny Lov om Dyrplageri, og at derunder ogsaa denne Sag kom; men dette hører vel egentlig ikke under Justitsministeriet, som den haitarede Kultusminister bemærkede, men under Indenrigsministeriet. Naar det ærede Medlem fra Langeland (Brandes) vilde hævde, at alle Videnskabsmænd ere enige om Vivisektionens Nødvendighed, da veed jeg dog, at Mænd som Dr. med. og Fysikus Holst i Ringkjøbing og Dr. med. Daniel Gold have optraadt derimod; de ere maaske ikke Videnskabsmænd i strengeste Forstand, men det er ialfsald praktiske Mænd, som have Ret til at have en Dom om denne Ting. Jeg kan forresten ved en Række Citater oplyse om, at Mænd, som staa paa Videnskabens Side, have udtalt sig aldeles bestemt derimod, ialtsald mod den løse Vivisektion. Der er jo en ny Methode, som man nok forresten har lært af de Vilde i Sydamerika, og som gaar ud paa, at man kan bedøve Bevægelsesnerverne paa Dyrene, men ikke Følelsesnerverne; Dyret kan undergaa alle Pinsler, men maa ligge ganske rolig, og man kan gjøre ved det, hvad man vil. Man har forfærdelige Skildringer derom, som ere troværdige, fordi de ere givne af den paagældende Mand selv. Jeg skal ikke fremhæve Exempler som, at en Professor — Mandens Navn er nævnt af Dr. Holst — har overgivet 10 Hunde med Foghedt Vand og andre 10 med Terpentinolie. Det er Ting, som høre til Misbrugenes Verden. Derfor ønske vi den hele Sag lovbegrundet — og dette kan Ingen have Noget imod —, saaledes, at ikke enhver Dreng, ikke ethvert ungt Menneske i Videnskabens Navn kan besatte sig dermed. Altsaa, vi ønske den kun undersøgt og kun brugt efter den omhyggeligste Prøvelse, forsaavidt som den overhovedet maatte vise sig at være nødvendig; men, som sagt, derom ere Videnskabsmændene selv indbyrdes i Strid.

Brandes: Det vilde være ubarmhjertigt mod Mennesker at fortsætte denne Diskussion længere, og da Kloffen er saa mange, skal jeg satte mig i Rørhed. Jeg vil blot sige et Par

Ord til det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (Sarfen), som optraadte saa stærkt overfor mig. Det ærede Medlem gif saa vidt, at han hele Tiden talte om den „saafaldte“ Videnskab. Jeg veed ikke, om dette skal opfattes som en Antydning af, at det ærede Medlem ikke anerkjender Videnskaben i det Hele taget, saaledes løb det i hvert Fald, thi det ærede Medlem nævnedes aldrig Ordet „Videnskab“, uden at han satte det i Forbindelse med „den saafaldte“. Dersom altsaa det ærede Medlem staaer paa et Standpunkt af denne Natur, saa er det klart, at en Diskussion mellem ham og mig i denne Sag maa være ganske frugtesløs, thi saa er min Opfattelse af Videnskaben saa forskjellig fra hans, at vi umulig kunne diskutere Ting af denne Art. Det ærede Medlem slog paa, at den nuværende Straffelov forbød Vivisektion. Dette er maaske rigtigt, men det ærede Medlem veed jo ligesaa godt som jeg, at der ogsaa er andre Ting, som falde ind under, hvad Straffeloven forbyder, men som der dog ikke strides imod. Det er jo f. Ex. klart, at det er forbudt at mishandle sine Medmeunester, men naar en Læge sætter et Ben af en Patient, hvilket jo er en betydelig Mishandling af dette Menneske, saa vil det ærede Medlem dog indrømme mig, at hvis han gjør det for at helbrede ham, og i Navn af Videnskab — et Ord, som det ærede Medlem jo ikke holder af — saa vil man neppe fra Politiets Side stride ind imod den Læge, som foretager Amputationen. Dette hele Spørgsmaal dreier sig jo i Virkeligheden kun om noget Mere eller Mindre. Det er klart, at de, som staa paa Vivisektionens Side, have fuld Bevidsthed om, at man paafører visse Væsener en Pine for at lindre en Mængde andre Væsener, og det er mig saa uklart som Noget, at man vedblivende har kunnet fastholde det som en stor Forbrydelse at paaføre enkelte Væsener nogen Smerte, naar man derved kan vinde saa store Resultater, som man i Virkeligheden kan vinde derved. Dette er det virkelige Spørgsmaal, og det er det Spørgsmaal, som altid vil fremkomme, naar denne Sag skal diskuteres. Til det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Seth) vil jeg blot sige, at det er en Jeltagelse, at der ikke i selve Forslaget oglaa er Tale om, hvortil Bevillingen skal gives. Der staaer tydelig i Anmærkningerne, at det dels er til de Studerendes Undervisning og Dvælsel og dels til den fysiologiske Docents egne Arbejder, herunder indbefattet Anskaffelse og Vedligeholdelse af levende Dyr. Hvis det ærede Medlem vil se efter i Anmærkningerne til Finantsloven, vil han se, at herom kan der ikke være Tvivl. Hvis man imidlertid holder sig til,